

Minun polkuni

Olen nyt 46-vuotias teknologiajohtajana toimiva perheellinen mies. Perheeseemme kuuluu minä, vaimoni sekä neljä nuorta. Olen kulkeutunut alalle oman yrittäjyyteni kautta. Aloitin yrittäjyyden vuonna 1996 pääasiassa keskusimureiden parissa. Aloin kehittää ja muuttaa yritykseni toimialaa jo parin aloitusvuoden jälkeen sammutusjärjestelmien puolelle, siellä korkeapaineisten sumusammutusjärjestelmien puolelle. Kehitystyö yrityksen toiminnassa ja myös lainsäädäntö veivät minua ja ajatuksiani lisäopintojen suuntaan. Hain tietoa mahdollisista koulutustavoista ja -paikoista kaltaiselleni yrittäjälle. Olen aikaisemmin opiskellut JEAT:n TAKK:ssa ja muilla kursseilla, mutta varsinainen alan ammatillinen koulutus oli jäänyt nuorena miehenä hankkimatta lähtiessäni (vuonna -86) kymmeneksi vuodeksi Ruotsiin kokemuksen ja minulle rakkaan harrastuksen, eli auton hankinnan, perässä. Sivulauseena voin mainita, että tuolloin hankkimani auto on minulla yhä edelleen tallessa. Aikaa siitä on kulunut yli 23 vuotta. Minulla oli siis koulutukselle (tutkinnolle) tarve työni vuoksi, joten suuntautumisalalla oli selkeä. Polkuopinnot olivat minulle lähes ainoa vaihtoehto aikaisemman koulutuspuutteeni vuoksi. Löysin opiskelupaikan internetistä mahdollisuuksia selatessani. Ilmoittauduin MAMK:n talotekniikan polkuopintoihin vuonna 2008 ja opiskelut aloitin silloin. Tässä samalla saan itselleni korkeakoulutasoisen ammatin, minkä hankkimatta jättäminen on kuluneina vuosina ajoittain harmittanut.

Opiskelu on ollut oman yrittäjäläluontoisen työn, kodin remontin ja perhe-elämän yhteensovittamista. Suurin haaste on varmasti ollut työn velvoitteiden täyttäminen koulun viedessä työviikosta läsnäoloviikkoina aina hyvän palan. Olen joutunut pidentämään työpäiviäni, mutta siihen olen kasvanut koko yrittäjätöni aikana. Luonteeni mukaisesti olen aina pitänyt monta rautaa tulella samanaikaisesti. Huomaamattainkin aloitan itselleni uuden projektin, kun yhden olen saanut päätökseen. Joskus koen haasteita koko paletin hallinnan ja kasassa pitämisen kanssa, mutta kun pääsen kulloisenkin ”kaaostilanteen” yli, saan siitä onnistumisen kokemuksia ja olen tyytyväinen itseäni. Perheelleni annan kiitosta siitä, että he ovat tukeneet minua ja eläneet hyvin tilanteeni kanssa.

Opiskelujeni edetessä voin sanoa olevani aina tyytyväisempi päätökseeni aloittaa nämä opiskelut. Näen koulutukseni avaavan minulle lisämahdollisuuksia tulevaisuudessa. Minulla on oman alan vahva kokemus ja tutkintoon valmistuttuani näen minulla olevan mahdollisuuksia, joihin en aikaisemmin olisi päässyt. Voin toimia alan kouluttajana/konsulttina tai valvovana asiantuntijana. Alalla on tällä hetkellä asiantuntija/valvoja-roolissa pieni joukko ihmisiä, ja työllistymismahdollisuuteni ovat hyvät, elleivät jopa erinomaiset.

Olen sitoutunut työskentelemään yrityksessämme vähintään vuoden 2011 loppuun, mutta sen jälkeen katselen mielelläni alan uusia mahdollisuuksia.

Suosittelen koulutusta aina, ja polkuopinnot on hyvä valinta, kun haluaa sovittaa yhteen töitä, muuta elämää ja koulutusta. Motivaatio pitää olla kohdallaan, jotta tässä menestyy, mutta niinhän se on kaikessa elämässä!

Kuluneena syksynä myös perheemme poika aloitti polkuopinnot Mikkelin ammattikorkeakoulussa. Suosittelen sitä mahdollisuutta.

Kai Laakso